بدون عنوان

شماره پرسش: ۴۲۱۲۷

تاریخ ارسال پرسش: ۱۴۰۵/۵/۲۱ ۱۷:۰۱:۳۰

متن پرسش

سلام و رحمت خدا بر شما: در روزهای اخیر دغدغه‌ای ذهنم را به شدت درگیر کرده است که به نظرم جای تأمل و بررسی جدی دارد. بر این باورم که بسیاری از عرصه‌های اجتماعی و فرهنگی، عملاً توسط قشر مذهبی و انقلابی خالی گذاشته شده و این میادین به طور کلی به دست افرادی واگذار شده است که لزوماً متعهد به ارزش‌های ما نیستند. بنده به عنوان دانشجوی کارگردانی و فارغ‌التحصیل تئاتر، و در جایگاه جوانی مذهبی و متعهد به جمهوری اسلامی عزیز، هر بار که همراه با همسرم (که محجبه هستند) به تماشای تئاترهای شهر می‌رویم، با یک واقعیت تلخ روبرو می‌شویم: تقریباً هیچ خانم محجبه‌ای جز همسرم در سالن حضور ندارد. این وضعیت، جوی بسیار سنگین ایجاد کرده و احساس غربت عمیقی در ما می‌افکند؛ اینکه در شهر و دیار خودمان، در این عرصه‌ها غریبه هستیم. به باور من، عدم حضور فعال ما در این عرصه‌ها، باعث شده است که جریان‌های دیگر، ساختارهایی نظیر سینماها، سالن‌های تئاتر و حتی بازارهای شهر را عملاً تصرف کنند. وقتی حضور متدینین در این فضاها کمرنگ می‌شود، این تصور ایجاد می‌گردد که هیچ مذهبی یا محجبه‌ای در این عرصه‌ها وجود ندارد. تمرکز بیش از حد قشر متعهد تنها در مساجد و هیئت‌ها، به تفکر لیبرال این فرصت را داده است که نفوذ کامل خود را در عرصه‌های اجتماعی تثبیت کند. در حالی که اگر بخشی از ما در این میادین حضور داشتیم، این جریان‌ها هرگز تا این حد جسورانه به سراغ کشف حجاب و تغییر فضای حاکم نمی‌رفتند و این محیط‌ها تک جانبه نمی‌شد. در نتیجه، این تصور غلط ایجاد می‌شود که قشر قالب تنها همین گروه هستند و مذهبی‌ها جایی جز مسجد ندارند و بخشی از بدنه فعال جامعه به شمار نمی‌روند. این موضوع در محیط‌های دانشگاهی نیز به شدت احساس می‌شود. اینکه اکثر دانشجویان مذهبی به سراغ حوزه یا رشته‌های دینی می‌روند، باعث شده دانشگاه‌های هنر به پایگاه‌هایی تک‌جانبه و با فضای منفی تبدیل شوند؛ محیط‌هایی پر از هنرمندان پوچ و بی اندیشه. در حالی که اگر در هر کلاس درس، حتی چند دانشجو با دیدگاه متعهد حضور داشت، فرصتی برای گفتگو و تبادل آرا شکل می‌گرفت. بنده شخصاً در دوران تحصیلم همواره احساس تنهایی می‌کردم و تنها یک همکلاسی مذهبی داشتم که او نیز از ترس جو غالب، سعی می‌کرد این موضوع را پنهان کند. به خصوص در شرایط کنونی، بسیار نگرانم که تمرکز ما تنها بر تجمعات شبانه و حضور در برخی میادین خاص، منجر به غفلت از سایر عرصه‌های اجتماعی شود. به عنوان مثال، چند روز پیش در سینمایی بودیم که با دیدن فضای آن، حس کردیم در کشوری اروپایی هستیم؛ چرا که حتی یک خانم محجبه در سالن حضور نداشت! خواهشمندیم به این موضوع پرداخته شود.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! همین‌طور است که می‌فرمایید و باید در این مورد در جوانب مختلف بیندیشیم که ما با چه حضوری و با چه منطقی باید در آن عرصه‌ها حاضر شویم که از یک طرف آن فکر و فرهنگی که به نام هنر گرفتار سکولاریته شده؛ به رسمیت شناخته نشود، و از طرف دیگر در همان عرصه‌ها همچون شهید آوینی حرف برای گفتن داشته باشیم و حضور معنی‌داری را به میان آوریم مانند اجتماعات شب ها در میادین که تا حدّی در مقابل آن جریان نقش‌آفرین است. آیا می‌توان برای بعضی از این افراد که به ظاهر مقیّد به دستوران شرع نیستند، حرف داشته باشیم؟ تا آنان به طور کلّی فکر نکنند ما با آنان دشمن هستیم. امری که آقای شهید ایران سعی کردند به آن افراد متذکر شوند و عده‌ای از آنان، آن را درک نمودند. https://eitaa.com/aieneh_ensaniyat/۸۸ موفق باشید